
Minneord

OSS IMELLOM

Sverre Iversen ble født 12.4. 1925 på Jevnaker og døde 6.1.2013 på lindrende enhet i Drammen etter å ha opplevd en langvarig og stadig mer slitsom kreftsykdom. På sykehuset i Drammen har han satt varige spor etter seg både faglig og menneskelig.

Han har vært trofast mot sitt nærområde, tok artium på Hønefoss, studerte i Oslo, ble cand.med. i 1952, og i 1955 – 57 hadde han sin kandidatid i Drammen. Det var da han fant sitt fag. Men før han ble drammenser igjen som reservelege i 1962 – 66, som overlege fra 1968 og som avdelingsoverlege 1977 – 92, var han innom både Stokmarknes, Porsgrunn, Sarpsborg og Rikshospitalet.

Etter at avdeling for fødselshjelp og kvinnesykdommer ble åpnet i Drammen 1. oktober 1939, var Sverre den 3. avdelingsoverlegen etter Sverre Kielland Mørdre og Knut Hoftun Knutsen. Flere av oss husker en sterk trio av overleger som med sin varme og nærhet og sin faglige tyngde fylte avdelingen. Ved siden av Sverre var det Odd Jordheim og Egil Skjæraasen.

Sverre har gitt gode faglige innspill til mange som har fått sin utdanninge i spesialiteten fødselshjelp og kvinnesykdommer i Drammen. Og vi har lært mye av hans lederfilosofi om at vi ikke skulle sløse. Nøysomhet var en dyd. Budsjettene skulle vi styre etter, og de skulle brukes til beste for pasientene.

Innen kommunikasjon var han et forbilde. Pasienter måtte før operasjon og før fødsel informeres grundig om muligheter og risiko. Ordene som ble brukt, var forståelige for alle. Han ville ikke være med på dreining i språket mot engelsk. Vi skulle snakke norsk. Og vurderingene våre før beslutning om behandling skulle grundig dokumenteres for å kunne studeres og etterprøves.

Tall var Sverre opptatt av. Vi måtte alle sammen vite våre fødselstall, operasjonstall og poliklinikk tall. Han var opptatt både av oss og våre tall helt til det siste. Han var av de siste seniorer som stilte opp på sykehusets fredagsmøter, og var det innlegg fra gynekologi/fødeverdenen hadde han alltid velfunderte spørsmål og innspill.

Sverre hadde ikke bare teoretiske og faglige kvaliteter. Hans store stolthet i huset var dreiebenken på hobbyrommet. Med den lagde han flotte pryd- og bruksgjenstander som han svært gjerne ga bort som gaver.

Sammen med sin Turid har Sverre hatt et rikt venne- og familieliv i Bragernesåsen. I huset som han fikk bygd med stor entusiasme, står nå Sverres plass tom. Men etter ham er det i familien fire barn og sju barnebarn.

Våre tanker går til Turid og til hele familien!

På vegne av kolleger ved Drammen sykehus,

Publisert: 9. april 2013. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.13.0226

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 10. juli 2026.